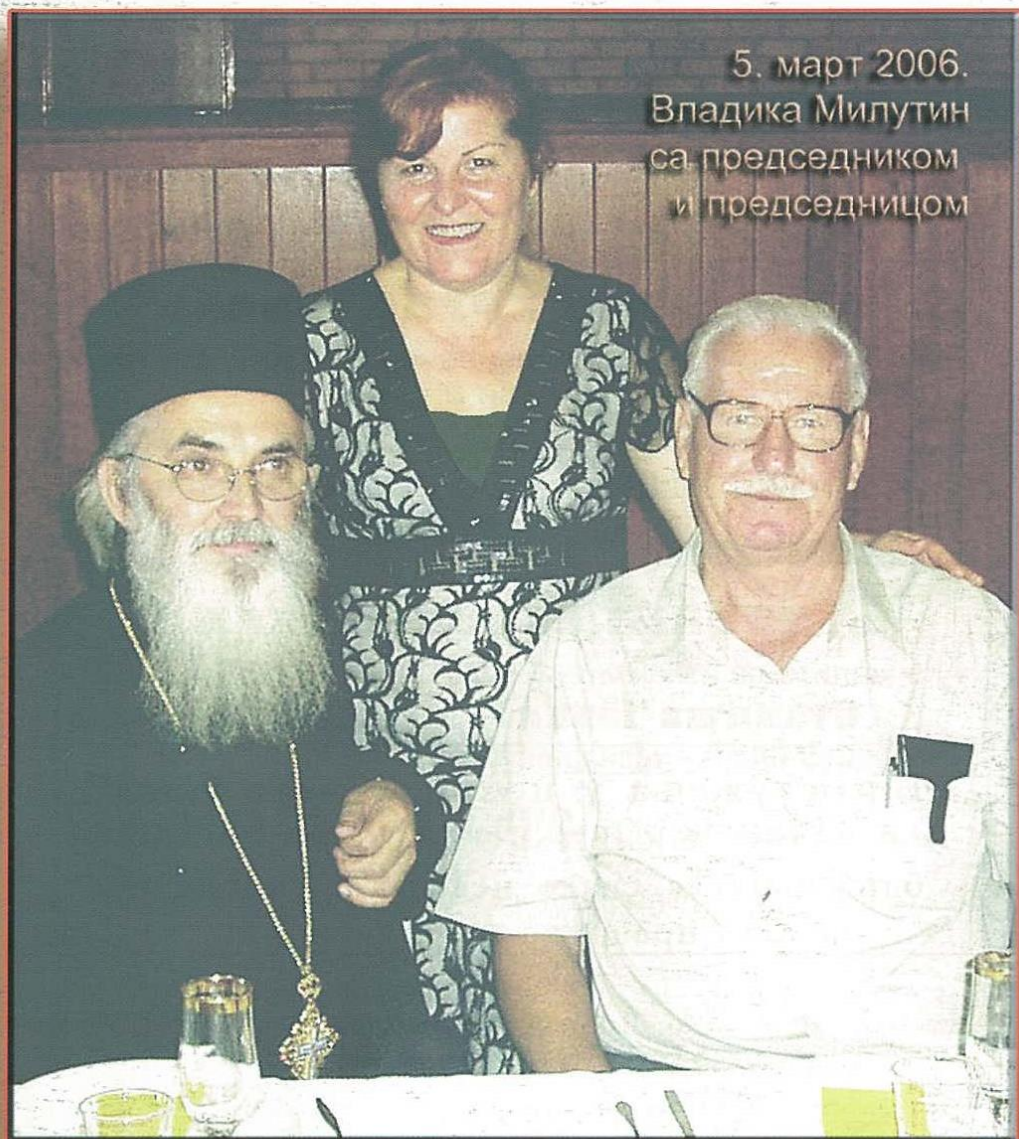

ГРЕТОСЈАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА"

212 Diamond Creek Rd. GREENSBOROUGH, VIC. 3088

5. март 2006.
Владика Милутин
са председником
и председницом

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

СВЕТОСАВНИК

Издази тромесечно: за Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Милутина

Издање Српске православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн
Уређује и умножава протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

Настава се одржава суботом ујутру од 10 - 1 сат

Учитељи: Свјетлана Стијачић,
Драгана Килибарда и вероучитељ о. Драгомир Шиповац

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

Пробе се одржавају петком вече од 7,30 у три групе:
мали, средњи и велики.

Учитељи српских игара:

Борис Стефанов, Савка Марјановић,
Бошко Цвијетић

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Станиша Јовановић 9436 5880

Богослужења у цркви "Свети Сава"

GREENSBOROUGH

одржавају се сваке недеље и заповедног
празника у 10. сати

Свештеник:

о. Драгомир Шиповац
9432 3048 Mobile: 0414-314 126

Председник ЦШО:

г. Илија Чубрило: 9459 5552

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА**АПРИЛ**

Недеља 9. Глупна Св. Литургија и причешће у 10.

Субота 15. ВРБИЦА Вечерње и освећење
Врбице у 6. часова

Недеља 16. **ЦВЕТИ** Св. литургија и причешће у 10.

Четвртак 20. ВЕЛ. ЧЕТВРТАК Св. литургија у 10.
Увече у 7 сати Велико
бденије са читањем
12 Јеванђеља страдања

Петак 21. ВЕЛ. ПЕТАК Царски часови у 10 и
украшавање Христовог гроба
Увече у 7. сати - Вечерње
и изношење св. Плаштанице

Субота 22. ВЕЛ. СУБОТА Св. литургија и
причешће у 10. часова
У пола ноћи - ВАСКРСЕЊЕ

Недеља 23. ВАСКРС Св. литургија у 10.

Недеља 30. Св. литургија у 10 часова

МАЈ

Субота 6. **Свети Ђорђе** Резање Славских колача од 8.

Недеља 7. Света литургија у 10. часова

Петак 12. **Св. Василије Острошки** Св. литургија у 10.

СА ЦРКВЕНЕ СЛАВЕ 2007.

На дан прославе Светог Саве 22. јануара 2006. дан је био страшно топал са северним ветром, тако да се једва одржао трократни опход око цркве. Услед тога ни народа није било пуно у самој цркви, док је за ручак сала попуњена. Требао нам је стићи Владика Милутин, али је услед смрти свога брата отишао у Србију.

Пекара је испробана за Српску нову годину, а проверена за црквену славу.

Уочи славе Мићо Ковачевић и домаћин Драгомир Кајтаз су пекли јагањце и прасиће, а за то време је сала спремана и сређивана. Наше младе сестре Смиља Марјановић и Богдана Ђуркић су водиле бригу око почасног стола.

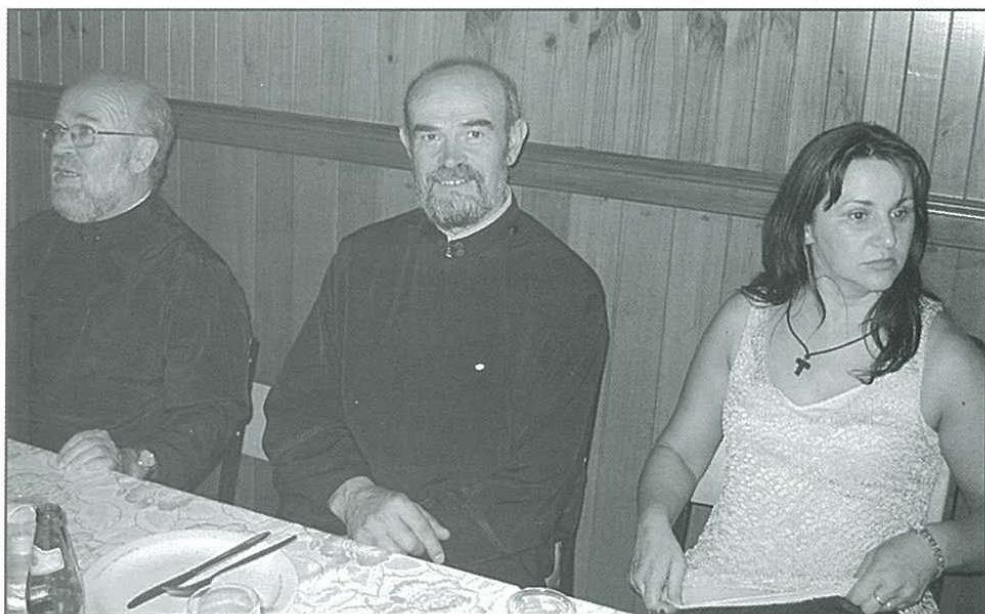
“Не стоји кућа на земљи, него на жени”. Сестре уочи славе: Јула Сталетовић, Милка Вигњевић, Милка Поповић, Мира Косановић, Милка Лукић и Пени Ковачевић; ДРУГИ РЕД: Драгица Оклобција, Даница Ђурковић, Евица Пантић, Наталија Момчиловић, Стојана Нагги, Смиља Марјановић, Богдана Ђуркић и Љубинка Седларевић

Домаћин славе г. Драгомир Кајтаз предаје део колача г. Душану Шолаји

Домаћин је по старом обичају дворио госте сво време ручка. Овде га видимо са кћерком Драганом где развози пиће. У првом плану види се г. Александар Кашиковић, велики приложник за бар.

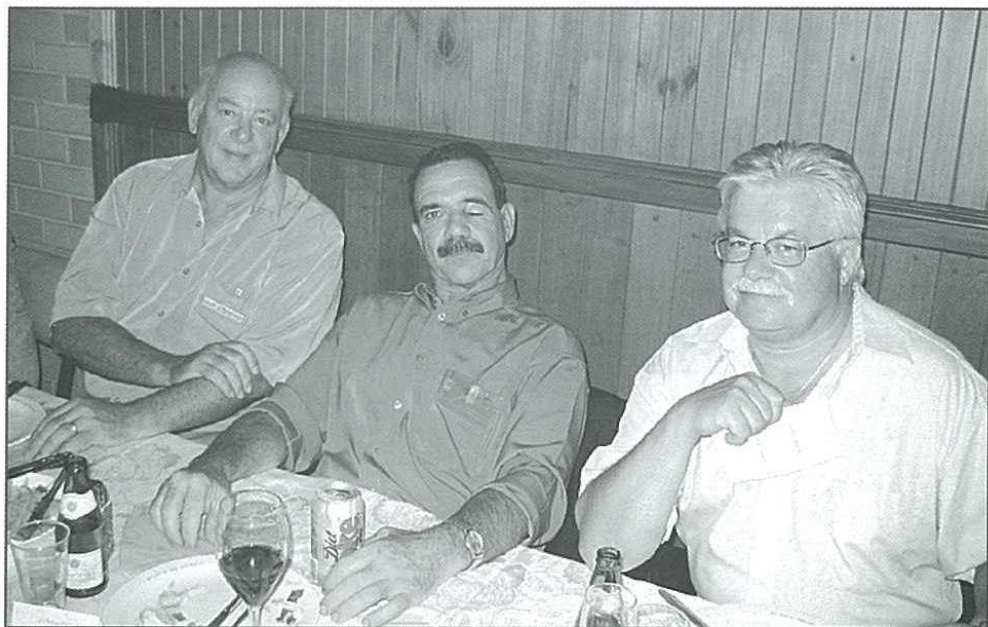
Архијерејски намесник прота Недељко Милановић, надлежни парох прота Драгомир Шиповац и домаћинова супруга Спшмоенка Кајтаз

Лазар Марјановић и Боро Андрић су неуморно радили за баром

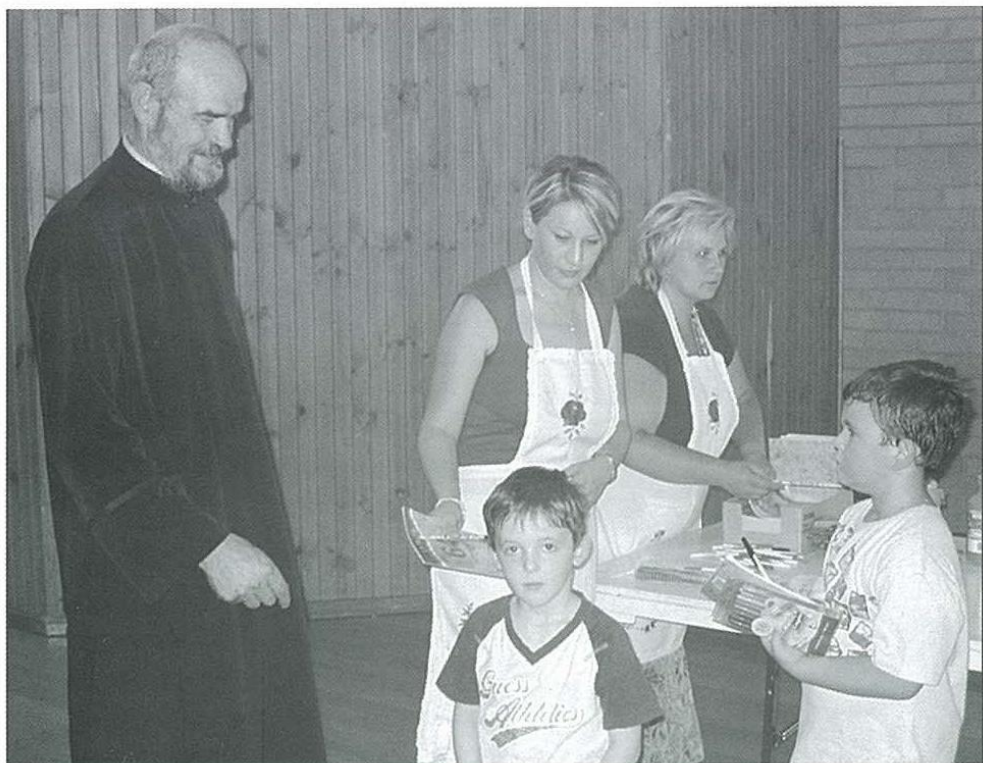
ПОЧАСНИ СТО: протојереји Недељко Милановић и Драгомир Шиповац, и супруга домаћина г-ђа Споменка Кајтаз. Ненад Марковић и ЦШО - Ст. Албанс и Бранка Лукић из КСС - Бранзавик

Cr Warwick Leeson, Deputy Mayor of Nillumbik Shire Council и
Cr Wayne Philips, Mayor of Banyule City Council
са г. Миланом Вековићем.

Mr Graeme Harris, Mrs Leeson и г-ђа Стојана Harris

Делење поклона деци: о. Драгомир, Соња Вигњевић и Сузана Илић
Деца са добијеним поклонима: Саво Булатовић и Стефан Богдановић

ШКОЛСКА СЛАВА СВЕТИ САВА

Дана Гостић рецитује

Деца су прославила своју славу уочи Светог Саве 26. јануара. После вечерњег богослужења пресечен је славски колач, а домаћица је била Наташа Радовановић. Догодине ће бити домаћим Марко Илић.

Потом се прешло у малу салу, где је било послужење и рецитације. Такође су свој деци подељена сведочанства

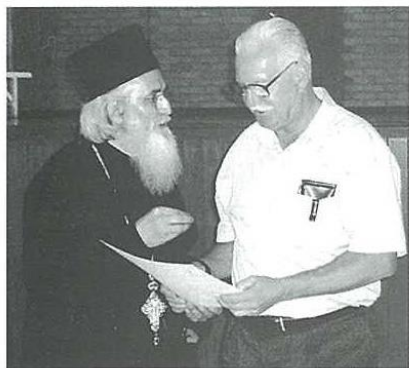

Учитељица Драгана Килибарда са децом из најмањег разреда сликани после поделе сведочанстава: Марко Касемовић, Сања Буцало, Кристина Суботић, Маја Илић, Милутин Радовановић, Саша Стијачић, Никола Илић и Дана Гостић

ВЛАДИКА У КАНОНСКОЈ ПОСЕТИ

На Беле покладе, 5. марта 2006. стигао нам је у Канонску посету Њ.П. Епископ Г. Милутин. Прво је у светом храму служио Св. архијерејску литургију. Од свештенства су били присутни: прота Драгомир Шиповац, синђел Петар, протосинђел Лазар, јеромонах Павле и ђакон Владислав Шиповац.

Епископ Милутин уручује
Грамату председнику ЦШО
г. Илији Чубрилу

После Св. литургије прешло се у црквену салу где су сестре за све присутне припремиле ручак. Присутне је поздравио Владика Милутин, одавши захвалност управи и парохијанима што имају све сређено и уређено, а затим уручио Грамате црквено-школској општини и Колу српских сестара. Такође је изразио захвалност што је наша ЦШО приложила \$ 10.000 за сређивање платоа око Спомен-крста у манастирском гробљу.

У наставку је имао разговор са управом ЦШО, где се водио искрени разговор о животу Цркве, како код нас, тако и шире.

CULTURAL DIVERSITY

GALA DINNER SA ПРЕМИЈЕРОМ ВИКТОРИЈЕ

Задње неколике године ушло је у праксу да се једном годишње држи вече етничких заједница, којој присуствује и премијер Викторије. На позив, ове године је су у име наше црквено-школске општине присуствовале вечери Стојана Harris и Драгица Кешић.

Вечера је била у Paladium Ballrom, Crown Entertainment Cente у суботу 18. марта 2006. Главни говорници су били премијер и министар за мултикултурне афере г. Steve Bracks, лидер опозиције г. Robert Doyle и председавајући Комисије за мултикултуру г. George Lekakis.

На позорници су наступали: хор из Wales-a са аустралијском химном; Абориђани са својим играма, као и кипарски Грци и Индијанци.

У разговору са г. Лекакисом прихватио је да и нас посети, тако да би евентуално и наша фолклорна група догодине била учесник ове значајне вечери.

Парохија и нови духовни покрети

У Српској православној цркви, према важећем Уставу, постоји административна подела њеног канонског простора на епархије и парохије. Српска патријаршија, са седиштем у Београду, данас има 35 епархија, чији већи број је изван Србије, и све су подељене на одређен број парохија. У тој подели и манастири играју одређену улогу, јер и поједини манастири имају тзв. манастирске парохије. На челу епархија су епископи или митрополити, а парохије воде парохијски свештеници или свештеномонаси. Географски делокруг епархија и парохија прецизно је утврђен одлукама надлежних црквених тела. Данас су све епархије СПЦ попуњене надлежним епископима, а и парохије су готово све попуњене квалификованим свештенством.

Стара и нова парохија

Угледни свештеник и врсни теолог, протојереј Божићар Мијач, расправљајући о старој и новој парохији, о оној која се формирала током историје и трајала све до почетка 20. века, и оној која тада настаје јачањем градског начина живота, пише још 1974. године: „Стара парохија је била у својој структури хомогена као и друштво у коме је деловала... Парохија, као вид Цркве у једном одређеном географском кругу, уклапала се у амбијент таквог друштва и била је ‘срце’ његовог духовног живота. Она, са храмом у средишту, била је монолитна заједница везана истим исповедањем, обичајима и празницима... Ауторитет и функционалност пароха били су утврђени... Он је литург, служитељ култа, а мање у правом смислу проповедник“. За нову парохију, која настаје миграцијом становништва из села у градове, грађењем стамбених блокова без цркве (до краја осамдесетих година Српска црква није подигла ниједан нови храм у било којем граду на територији Југославије), прота Мијач каже: „Парохија, пре свега, губи своју хомогеност... Онај идентитет између парохије као географског појма и парохије као заједнице у вери - разбијен је. Њено подручје испуњено је и другим садржајима. Група верних ту није више хомогена заједница. Храм одавно није ни највећа ни средишња зграда... Обичаји (који су били везани за село) чиле, традиција не игра више животну формирајућу улогу... Омладина, младо поколење уопште, стоји скоро изван непосредног црквеног утицаја. Тиме је наравно и позиција пароха измењена“.

Политичким променама са краја осамдесетих година, а још више крајем деведесетих, уводи се у Цркву још један вид у класификацији српског народа, у његовом односу према Цркви. Док су раније били верни, индиферентни, кривоверни и неверни, сада се јављају и новообраћени, тзв. „новокомпоновани“ верници. Добар део их је пришао Цркви спонтано, јер је то био тренд националног буђења, неки су се обратили јер је то било тада модерно, други при посети неком манастиру или другој светињи, неки опет при сусрету са неким осведоченим верником. Не треба занемарити ни заслуге бројних свештеника, који су, истина без неког посебног плана „одозго“, почели мењати устајалу праксу дотадашње парохијске службе. Они дају знатно већу улогу проповеди, настоје да богослужење, пре свега свету Литургију, приближе верницима кроз служење на српском језику и додатно објашњење. Они излазе из канцеларија у народ, не чекајући да их верници позивају за одређене обреде, поготово у многољудним градовима, улазе у стамбене силосе и настоје да пронађу потенцијалне вернике. То резултира и грађењем храмова у новим градским насељима. Има, мада још врло мало, свештеника који штампају парохијске билтене према броју сталних или потенцијалних верника у парохији.

Овај покрет у парохијском деловању пошао је прво из дијаспоре, где су свештеници били принуђени да траже вернике у мору инославног становништва, као игле у пластовима сена. Морали су да мисионаре међу својим крштеним суграђанима, што је далеко теже од мисионарења међу незнабошцима. У немогућности да све лично ослове, писали су и слали парохијске билтене, који су, поред распореда и места одржавања богослужења, садржавали и најнужније верске поуке. Захваљујући, првобитно, малом броју свештеника, Срби, поред тога што су били у иностранству цењени радници, постали су и добри верници. На богослужења су се одазивали прилежније него њихови сродници у Отаџбини. Многи од ословљених верника у дијаспори давали су импулс вере и у свом завичају, били су штедри дародавци у месним црквама и покретачи за градњу нових храмова.

Нови духовни покрети

У последње време јављају се, најпре у старом крају, а потом и у дијаспори, и незванични „покрети за духовну обнову“, врло често без благослова надлежног пароха. Нови „духовни покрети“

представљају групе које сачињавају већином лаици, али и поједини свештеници, па и монаси. Они су већином организовани на међумесни начин и показују тежњу за регионалним проширењем, што значи да се њихова активност не ограничава на територију једне парохије.

Уз ову „духовну обнову“ појавила се и тежња за реформом Литургије. Ту предњаче следбеници грчких и руских теолога школованих на Западу, који су пратили и проучили духовну и литургијску обнову, пре свега у Римокатоличкој цркви. Но, и тамо је било противника тој „обнови“, па су неки бискупи, свештеници, а са њима и верници, задржали устаљену литургијску праксу, издвајајући се из крила Римокатоличке цркве.

Литургијска обнова

У Српској православној цркви имамо данас једно право шаренило у погледу свештеничких униформи и одежди, црквене дисциплине, па и служења свете Литургије. Свака епархија (да не кажемо и парохија) има своја правила. Нама данас не смета бројност аутокефалних Цркава, не смета нам што се оне између себе и разликују у одређеним формама црквене дисциплине, свештеничког одевања, црквених обреда, па чак и у неким деловима свете Литургије, али у оквиру једне помесне Цркве, конкретно Српске православне цркве, мора се огледати сагласност чак и у чисто формалним облицима. Примера ради, читање литургијских (пре свега евхаристијских) молитава гласно, које је престало још у време Светих Василија Великог и Јована Златоуста, било би веома корисно за боље разумевање свете Литургије, а самим тим и за активније учешће верника у њој, али то не може бити без плана, како се коме свиди. Ништа неће помоћи гласно читање молитава ако у цркви не буде народа, па и тада народ треба поучити, како би разумели и схватили суштину и садржину чина свете Литургије. Може епископ или свештеник на српском језику, гласно и јасно узвикнути: „Твоје од Твојих Теби приносећи због свега и за све“, кад тај усклик понекад не разумеју ни они сами, а камоли благочестиви народ. Значи, најбоља и најефикаснија литургијска обнова извршиће се сталним поучавањем верника, кроз писану и усмену реч, о суштини и смислу

свете божанствене Литургије. Кад верници схвате смисао свете Литургије, њену суштину и благодворност, онда ће она постати њихова, онда ће у њој моћи да активно учествују. Значи, најпре свеобухватна литургијска катихеза, па онда потом и литургијска обнова у народу.

Под утицајем тзв. „духовног покрета“ и наше парохије постају лабавије, верници постају „слободњаци“, иду од цркве до цркве и од манастира до манастира, траже духовника изван своје парохије, исповедају се мимо свог надлежног свештеника. Понеки се облаче недолучно светој Литургији, не у недељно свечано одело, већ „у труље“, девојке и жене из ташне ваде и везују изгужаване мараме, попут Иранки. Неки се труде да буду виђени како се то они моле, често уз театралне поклоне и кад треба и кад не треба. Стављају до знања да они строго посте. О парохијским свештеницима, углавном, немају лепо мишљење. То је, свакако, разлог да се одрасли, па чак и деца, крштавају по познатим манастирима, чиме се ниподаштава парохија и њена основна мисија, па и администрација.

Без Литургије нема Цркве (јер Црква је, у ствари, Литургија), ни хришћанског живота; без причешћа нема сједињења са Богом, али свему томе треба да претходи поука. Христос је рекао апостолима да најпре науче све народе, да их упознају са истинама Његове вере, да их потом крсте у име Оца и Сина и Светога Духа, па тек онда да их позову за „Трпезу Господњу“. Српски народ је верски необразован, зато је и непобожан, да не кажемо безбожан. Није довољно рећи: „Мушкарци, пустите браду; жене, повежите мараме, па изволите на причешће сваке недеље на свакој Служби Божјој.“

Добро је и корисно причешћивати се што чешће, али никад недостојно. У молитви пре Причешћа молимо се да нам причешће не буде на суд или осуду, већ на исцељење душе и тела. Плашимо се да приступањем светом Причешћу без одговарајуће припреме оно постане за многе сасвим обично, као нафора после Службе Божје. Освештана пракса Цркве је да се Причешћу приступа после телесних и духовних припрема, поста и појачане молитве, измирења са свима и безусловног праштања, а за одрасле и после исповести. Заговорници причешћивања по обичајима старе Цркве говоре да тако није било у првим вековима Хришћанства. Много тога је било другачије у првим вековима (нису постојали храмови, нису се употребљавала звона, епископи су били ожењени, нису постојале

скупоцене свештеничке и епископске одежде, Литургија није имала овај данашњи облик итд), па зар ћемо све то занемарити, да бисмо се вратили на саме почетке само у погледу причешћивања?

Света Литургија је живи организам који се Духом Светим развија и освећује, а са Христом сједињује правоверне народе већ двадесет векова, а тако ће бити и до краја века.

Протојереј-ставрофор Душан М. Колунџић

Текст преузет из часописа „Црква“, листа за православну мисију Средњоевропске епархије СПЦ

ХРИСТОВА ПРИЧА О ФАРИСЕЈУ И ЦАРИНИКУ

Ми често имамо о себи веома високо мишљење. Ево како о томе Исус Христос учи:

“Два човека уђоше у цркву да се моле Богу, један фарисеј а други цариник. Фарисеј стаде и мољаше се у себи овако: Боже! Хвалим те што нисам као остали људи: разбојници, неправедници, прељубочинци, или као овај цариник. Постим двапут у недељи; дајем десетак од свега што имам.

А цариник издалека стајаше, и не хтеде ни очију подигнути на небо, него се бијаше у прса своја говорећи: Боже! Милостив буди мени грешноме.

Кажем вам да овај отиде оправдан кући својој, а не онај. Јер сваки који се сам подиже понизиће се; а који се сам понижава подигнуће се”.

Разговор са јерејем Миланом Топићем, в.д. дире ктором Српске православне гимназије у Загребу

Црква и свети храм као свој дом

У Загребу је основана Српска православна гимназија, а прва генерација ђака ове године завршиће први разред. О идеји и потреби за оснивањем Православне гимназије, о животу Срба у Хрватској, о плану и програму Српске православне гимназије, разговарамо са јерејем Миланом Топићем, в.д. директором Српске православне гимназије Кантакузина-Катарина Бранковић у Загребу.

Како се дошло на идеју да се оснује Православна гимназија?

- Црквена општина загребачка од самог почетка свога дјеловања тежила је за тим да има своју школу. Први траг о томе имамо 1827. године у једној предципи упућеној епископу пакрачком Јосифу Путнику. О томе свједоче и бројни легатори који издвајају извјесне суме за „греконеунијатску“ и „сербску“ школу. У исказима о црквеној општини налазимо да Загреб има Српску школу године 1814.

и да је учитељ био Георгије Томић, а године 1818. учитељ је Василије Стопић. Од тада може се лијепо пратити рад Српске школе која је у извјесним околностима мијењала мјеста и називе, али је увијек била Српска школа. У Боговићевој улици саграђена је нова школа која је 1931.г. прерасла у државну, са називом Државна основна школа Краља Петра I Великог Ослободиоца. Године 1941, са доласком НДХ, и од 1945. г. није више било ни говора о Српској школи. Простори су одузети и у њих се усељава Балетска школа. У другом дијелу школске зграде деценијама је радила позната загребачка дискотека. Задњих година је држава дјелимично вратила цркви њену имовину и одмах се почело размишљати о отварању школе. Сама идеја за отварањем Српске гимназије потекла је од Његовог Високопреосвештенства Митрополита загребачко-љубљанског и цијеле Италије господина Јована. Ова идеја поткријепљена је чињеницом да смо као народ на овим просторима доведени на руб биолошког опстанка. И ово мало Срба што је остало, и тај мали дио који се враћа, суочен је са сваколиким проблемима. Највећи данак који плаћамо јесте „данак у крви“. Губимо своје име, своју вјеру, културу и све оно што један народ чини народом. Претпостављам да су таква размишљања потакла митрополита Јована да се одлучи за

реализацију овог озбиљног пројекта.

Колико ученика похађа школу и какав је наставни план и програм?

- Када се законски усаглашавало дјеловање Српске гимназије, строго се водило рачуна да у Оснивачки акт школе уђе и одредница којом постојање и дјеловање Српске гимназије неће и не може бити условљено бројем ученика. На томе смо устрајали и били смо спремни да почнемо и са једним учеником. Кроз историју, многе Српске школе на овим просторима почињале су са врло малим бројем ученика. У данашње вријеме, када је тренд приватних школа (колеџа), апсолутно свака школа почиње са мало ученика. Конкретно, у овој школској години пријавило се 16 кандидата, од којих је њих 10 испунило услове за пријем у нашу школу. Како до задњег тренутка нисмо знали да ли ће надлежно министарство дати дозволу за рад, врло мало је остало времена за анимацију дјецe и родитеља. Медијски нисмо ништа оглашавали све до оног дана док надлежне власти нису и званично издале дозволу за рад, послје свих испуњених услова који су постављени пред оснивача. Ова школа претендује да већ у свом почетку окупи надарену српску дјецу којој нуди атрактиван школски програм заснован на најсавременијим педагошким моделима утемељеним у духу православне вјере и богате националне традиције. Гимназија Кантакузина - Катарина Бранковић је нова школа у сада већ двестагодишњој традицији образовног дјеловања Српске православне цркве у Загребу. Њена амбиција је унијети нови културолошки квалитет у гимназијско образовање у Хрватској, утемељен на иновативним приступима и начинима поучавања, у оптималним радним условима, те са изразито стручним и искусним професорима. Ђаци који заврше ову школу стећи ће знања која је могуће добити у било којој другој гимназији у Хрватској, али и много више од тога: моћи ће да овладају богатством и српског и хрватског језика, а нарочито стручном терминологијом из гимназијских предмета на оба језика. Хрватски програми ће бити обогачени садржајима из српске културе у предметима друштвено-хуманистичког скупа (поред већ споменутог језика, историје, географије, ликовне и музичке културе) на српско-хрватским интеркултурним поставкама у европским регионалним контекстима. Садржаји богате српско-православне религијске културе на овим просторима биће окосница жеље да се сачува национални идентитет и култура. Изузетно велика пажња поклања се вишеструко усмјереном учењу страних језика, са могућношћу изборног учења већег броја језика од прописаног. Учиће се енглески, њемачки, руски и талијански, а поред

латинског, изборно грчки и црквенословенски, те могућност продужене наставе у све четири године. Наставу ће највећим дијелом изводити професори с докторатима и магистеријама наука, односно врло искусни професори, који ће поред редовне наставе, у складу са интересима ђака, подстицати њихов креативни рад у слободним дјелатностима. Користиће се и могућност извођења наставе у блоковима сати. Гимназија ће од почетка бити усмјерена према организацији цјелодневног рада ђака, било у згради Гимназије, било у радним просторима Епархије, у Преображенској улици 2, односно у било којим другим радним просторима у Загребу гдје то буду изискивале потребе, а дозвољавале могућности. Оптималан је циљ индивидуализација процеса учења и усвајања знања и умијећа, али ништа мање и образовање за тимски рад. Гимназија има информатички кабинет за потребе наставе информатике, али и свих других предмета, према потребама, као и учионицу за аудиовизуелно учење страних језика. Циљ школовања у Српској православној општој гимназији Кантакузина-Катарина Бранковић је креативно образовање ђака усмјерених према најширем спектру високошколских студија у Хрватској и изван Хрватске, уз пуно уважавање интегралног образовног модела. Најкраће, циљ школовања у овој гимназији је васпитање и образовање даровите српске дјеце коју ће њихова Мајка Црква испратити и подржати и у њиховом академском школовању. Колико¹ сутра, ти млади људи требало би да буду оно на чему ће се темељити опстанак српског народа, његове вјере и културе на овим просторима.

На који начин се школа финансира и да ли држава Хрватска даје донације Гимназији?

- По важећим законима у Р. Хрватској школу може основати: жупанија /регија/, град, вјерска заједница, разне институције и појединци. Оснивач је дужан да обезбеди услове за наставу (простор, опрему, учила и све оно што је потребно за рад једне школе). Прије свега овог, усаглашава се наставни план и програм. Уколико је он одобрен од надлежног министарства, школа постаје јавна (школа са правом јавности). Овим Министарство образовања преузима на себе законску обавезу финансирања школе у виду плата свим запосленима у школи. Град Загреб такође има законску обавезу да уплаћује свим школама одређена средства. Наравно, она су више него скромна, али ми их добијамо. Дакле, све осим плата наставницима и запосленима, финансира оснивач (Митрополија загребачко-љубљанска).

Како данас изгледа суживот Срба и Хрвата и у којој мери је могућ?

- Живот и дјеловање наше Цркве у Загребу свакако је нешто лакши него у осталим дијеловима Хрватске. Сама чињеница да је сједиште наше Митрополије у центру Заграда иде нам наруку. Поштеђени смо озбиљних инцидентних ситуација и претпостављам да и надлежни органи раде на томе. Чињеница је да држава Хрватска успијева да дјеловање екстремних групација сведе на минимум у самом Загребу и околини. Како одмичете од хрватске метрополе, расте и број забиљежених инцидената веће или мање размјере. Ми као Црква све чинимо да не дамо повода за инциденте било које природе. Трудимо се да унаприједимо добре односе са органима власти, са Римокатоличком црквом и са свима онима који теже ка нормализацији српско-хрватских односа. Како ја нисам живио у Загребу у току ратних и поратних година, преносим вам размишљања оних који су то издржали. Живот је данас много сношљивији него раније. Можда су промјене споре, али свакако до њих долази. Тешко је децидно рећи какав је суживот данас. Структура становништва је добрим дијелом промијењена. Велики дио становништва је дошао у Р. Хрватску из Босне и Херцеговине, подручја Србије (Војводина и Косово). Такви новопридошли људи имају непрестану потребу да доказују своје хрватство, које се често манифестује наглашеном ревношћу према припадајућој цркви, отвореним презиром према мањинама, учесталим вербалним и другим нападима. Хвала Богу па нису сви такви. Како сам већи број година био свештеник и у Србији, нешто слично запазио сам и тамо. Ти наши несрећници из Крајина и Босне дочекивани су као полу-Срби или они који непрестано морају да доказују припадност своме роду. То се често манифестовало крајњим неукусом и отвореним презиром и нетрпељивошћу. Они који су дошли из Босне, Хрватске и Косова, могу вам то најбоље освједочити. Како се стање у нашем народу увелико рефлектује на живот Цркве, ни она није остала имуна на овај разарајући вирус.

Колико је интересовање Ваших парохијана за духовну литературу и шта најчешће читају?

- Српски народ на овим просторима бори се за голу егзистенцију. Он буквално преживљава. Већи дио народа, а поготово млађа популација, је избјегао. Остали су стари и немоћни којима је потребна помоћ сваке врсте. То је наша стварност. У већим градовима остало је и нешто млађег свијета. Већи дио њих је из мјешовитих бракова. Лакше им је било да не буду православни Срби. У годинама које су иза нас, а и дан-данас, честа је појава да родитељи, из њима знаних разлога,

своју крштену и миропомазану дјецу у нашој Цркви кризмају у римокатоличкој. Дакле, дјеца прелазе у католичку вјеру. Како за све имамо оправдање, имамо је и за ову учесталу појаву. Најчешћа објашњења су да је један Бог, да је тако лакше, да се дјеца не могу издвајати у школи итд. Наравно да као свештеник и родитељ не могу да правдам овакве поступке. Знам да је то неимање вјере. Не могу ни да осудим, али ето, такво је стање. Слава Богу па је већи број оних који трпе и не одричу се себе.

Када је такво стање, схватићете какво је интересовање за духовном литературом. Наравно да има и оних који имају таква интересовања. Оно што је у цркви, чита оно што му се да. Најчешће су то епархијски и парохијски листови, те новине Православље. Тамо гдје је то могуће, одржава се вјеронаука не само за дјецу, већ и за одрасле. Интересантна је чињеница да код римокатолика расте интересовање за светоотачком литературом. Како је врло мало преведено на хрватски језик, читају на српском. Нарочито је то изражено код студентске омладине.

Шта саветујете ученицима, којим примерима да се воде пред искушењима савременог света?

- Наши ученици су дјеца рата и у најранијем дјетинству осјетили су најтежа искушења: рат у ком су се рађали, напуштање свог огњишта и одлазак у непознато. Прогнанички живот и поновни повратак у разорене домове. Поновни одлазак од родитеља и долазак у велики град оставио је трага на душама ове дјеце. На првом мјесту, трудимо се да период адаптације на нову средину прође што безболније. Трудимо се да им надомјестимо потребну родитељску љубав и пажњу. Сама чињеница да је ово Српска православна гимназија, све нас обавезује. Норме понашања у школи и ван ње обавезујуће су. Настава почиње и завршава се молитвом. Додатна настава из вјеронауке, црквенословенског језика и основа црквеног појања је обавезна. Дјеца се на тај начин спремају да нађу своје мјесто у богослужбеном животу Цркве. Желимо да дјеца Цркву и свети храм доживљавају као дом свој и настојимо да их поучимо основним истинама наше свете Православне цркве. Покушавамо да им предочимо да образовање није само усвајање одређених знања и да васпитање има једну много дубљу димензију. Много је тога што они још треба да науче, али и онога што је претежније, да осјете. Стварамо такву климу да дјеца са нама могу сасвим слободно и отворено разговарати на било коју тему. До сада смо у виду дијалогских радионица разговарали на разне теме: Како ја доживљавам Бога, Шта ми смета на богослужењима, Шта су то дроге, Шта је то љубав... Ето, на тај начин

покушавамо да их усмјеримо ка основним животним истинама. Наравно, они су још мали да бисмо их поучавали о крстоликости нашег живљења, о смрти као пројави Божје љубави према човјеку. Једном ријечју, хранимо их примјереном храном.

Како изгледа живот православног свештеника у Загребу?

- Посведневно богослужење и парохијске обавезе су оно што је заједничко за све свештенослужитеље, без обзира на њихово мјесто службовања. У временима која су иза нас, био је то прави подвиг. У току најгорих ратних збивања у цркви Светог Преображења Господњег у Загребу редовно се служило и све остале парохијске обавезе благовремено су свршаване. Како је било свештенику Миленку Поповићу, то он најбоље зна. Сваки пут када је ушао у храм Божји питао се да ли ће жив из њега изаћи... Данас, хвала Богу, ми млађи свештеници немамо такав осјећај и размишљања. Активности у оквиру дјеловања СПЦО загребачке су обимне и различите. Обнова порушених и оштећених вјерских објеката (на подручју цијеле Митрополије), те адаптација постојећих простора, обиман су посао. Обнова епархијског музеја, библиотеке, послови везани за повратак црквене имовине итд. Све су то послови на којима су директно ангажовани свештеници, предвођени својим епископом. Пројекат Српске православне гимназије, харитативна и мисионарска дјелатност (редовна вјерска настава за дјецу и одрасле), стални контакти са државним властима, представницима готово свих амбасада и разних мисија у Р. Хрватској, потребни контакти са представницима осталих вјерских заједница и учешће у културном и јавном животу града Загреба, наша су свакодневица. Такав обим посла изискује готово потпуну преданост и пажњу. Ниједнога тренутка свештеник се не смије заборавити. Овдје смо сви под стоструком лупом. Често сте у ситуацијама када морате бити и својеврсни амбасадори, аполози, вјешти омилитичари, али увијек и на сваком мјесту свештеници СПЦ. На све горе наведено морам да додам да смо поштеђени размишљања о нашој материјалној егзистенцији. О сваком свештенику понаособ, Његово Високопреосвештенство Митрополит загребачко-љубљански и цијеле Италије господин Јован промишља. Нема ниједног свештеника у нашој епархији који није материјално збринут. О томе наш митрополит строго води рачуна. Сваком свештенику је дата могућност да дође до изражаја његова индивидуалност и креативност. Све евентуалне несугласице, којих наравно увијек има, решавају се у ходу и то увијек у присуству Његовог Високо-преосвештенства и цијелога братства. И када кори,

чини то као родитељ и неко у коме има љубави и разумијевања за наше слабости. У тако уређеној кући и није тешко бити добар свештеник, па наш заједнички труд нека буде у славу Божју, а на корист Цркви и отечеству нашем.

Виолета Вучетић

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ КОЛУ СРПСКИХ СЕСТАРА “ОГЊЕНА МАРИЈА”

П. Ковачевић, Љ. Седларевић, М. Косановић, Љ. Талијан, Ј. Обрадов и Н. Вујанић су радиле на 40-дневној даћи покојном Г. Хешков и за свој рад добиле и приложиле у касу КСС “Огњена Марија” \$ 100.

Анђелија Чубрило радила на свадби сина Евице Пантић и за свој рад добила и приложила у касу КСС “Огњена Марија” \$ 150

Вера Кљајић	50
Евица Пантић	9
Стојана Harris (за цвеће)	50
Пени Ковачевић (за цвеће)	6
Јека Обрадов	20
Пени Ковачевић	25
Мира косановић	25
Грозда Ђукић	10

ЗА СВАКУ ПОХВАЛУ

За црквену славу, наше сестре су приложиле цркви чак \$ 25.000, што су зарадиле у кухињи током протекле године.

Свима вама, драги парохијани, честитамо наступајуће празнике Христовог Васкрсења!

Дај Боже да их достојно припремљени достојанствено дочекамо и прославимо!

Потрудите се, себе ради да будете на молитви што више сједињени са Христом Господом, одбацујући “свако ништавило”.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ! - ВАИСТИНУ ВОСКРЕСЕ!

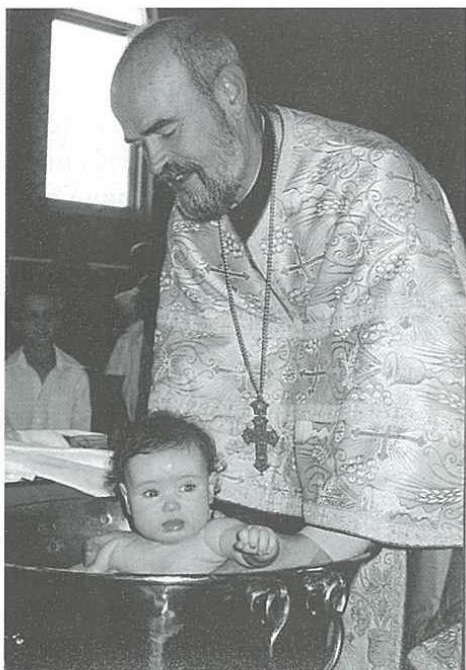
КРШТЕЊЕ МИЛЕ ШИПОВАЦ

У кући нашег проте Драгомира Шиповца навелико се спремало за крштење мале унуке Миле 5. фебруара 2006.

Свету тајну крштења је обавио о. Драгомир уз асистенцију ђакона и оца Владислава. Кум је био Милан Илић.

После светог обреда прешло се у малу салу Светосавског дома на послужење у част новокрштене Миле.

Нека је Божји благослов прати у све дане живота!

УСПОМЕНА СА КРШТЕЊА СИМОНЕ ВИГЊЕВИЋ

Миле и Соња Вигњевић; кум Данило Булатовић држи малу Симону; кума Дијана са кћерком Соњом, а напред су два сокола: Саво Булатовић и Лука Вигњевић

ПРЕДАВАЊЕ О СВЕТОМ ВАРНАВИ - ЕПИСКОПУ ХВОСТАНСКОМ

У недељу, 15. јануара у храму Светог Саве у Кембрицу, САД, одржано је предавање о животу и страдању Светог Исповедника Варнаве, Епископа Хвостанског. Предавање је одржао протојереј-ставрофор Саво Јовић, главни секретар Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве из Београда, чија седма књига говори о овом Светитељу.

Само дан раније, о. Саво је одржао предавање у суседној портландској парохији, држава Мејн. Занимљиво је напоменути да су и Свети Варнава и о. Саво провели године свога тамновања у Зеничком затвору, само у различито време. Нажалост, сличну судбину су доживели и многи садашњи парохијани портландске парохије када су се, за време последњег рата у Босни и Херцеговини, нашли у Зеџици. Била су ово прва предавања на америчком континенту о светитељу који је управо рођен у Америци, у Гери, Индијана.

Говорити о Светом Варнави значи говорити о човеку који је себе сто посто предао Христу и који је у свако доба могао да каже са мном је Бог, односно ја сам са Богом, рекао је аутор прве књиге о Светом Варнави, о. Саво Јовић.

Кроз речи о Светом Варнаву, прота Саво је говорио и о оном времену које је отац Јустин назвао “страсном четрдесето-годишњицом” и навео неколико примера страдања свештеника у доба тзв “мира”, када су многи мислили да живимо у слободи. У том времену није било дана, па ни сата да неко од свештеника Српске Православне Цркве није био на робији. Од 1944. до 1984. године, убијено је више од 300 свештеника, од којих се, већини, ни гроб не зна. Више од 500 свештеника је осуђено на дугогодишњу робију. Они су у разним казаматима широм тадашње Југославије издржали више од 2000 година робије. Терор који су безбожници чинили према нашој Цркви (привођења, саслушавања, застрашивања,

оптуживања, суђења, хапшења, мучења и убијања њених свештенослужитеља и верног јој народа) може се упоредити с временом крвожедних римских императора у првим вековима Хришћанства. Али, у исто време, и истрајност српског свештенства може се мерити са вером и издржљивошћу првих хришћанских мученика, који су својим трпљењем натерали прогонитеље да, попут безбожног Јулијана Отпадника, на крају, ипак, признају: „Галилејче, победио си!“

Свештеника Богољуба Николића, рекао је прота Саво, комунисти су ухватили с пролећа 1945. године, и у затвору ОЗНЕ у Крагујевцу држали неколико месеци. Иследници су му понудили најсрамнију ствар, да изађе пред зграду Општинског суда у Крагујевцу и на збору, пред народом, јавно изрази кајање што се није определио за комунисте кад Бога ионако нема!?

Уцењивали су га породицом рачунајући да ће га сломити, али без успеха. Чак су му довели и супругу мислећи да ће га њене сузе и брига за децу натерати да промени одлуку. Међутим, када се у затвору срео са протиницом замолио ју је да разговор прође без суза и да му не помиње да ће деца остати сирочићи. „Они ће ме свакако, каже, убити те би се држањем говора само узалуд осрамотио и огрешио, а ви ћете довека патити и стидовати. Овако ћете ме неокаљаног лакше и достојније ожалити!“

На растанку је заветовао протиницу да подиже децу и да утиче да се нико од њихове родбине, чак и ако буде имао моћи, не свети крвницима за његову смрт јер је време сад такво, а њих нека пита Онај што мисле да Га нема шта су радили!.

Убијен је у Крагујевцу, а да му се, као и многим, до данас не зна гроб.

Гост из Београда је навео и пример проте Саве Банковића који је одробијао 20 година, од чега 12 година у самици, затим свештеника Милана Пашића из Ужица и многих других., нагласивши да је најсветлији лик у овом смутном и крвавом времену, прави духовни витез у мантији био Свети епископ Варнава, подробно описујући његово тихо животно ткање од Гере где се родио 31. јануара 1914. године, до манастира Беочина где се 12. новембра 1964 упокојио. О. Саво је говорио и о данима које је провео у зеничком казамату, као и о сведочењима затвореника о Светом Варнави. Они су му

причали да су га и Муслимани и Срби и Хрвати подједнако поштовали и још за време живота називали светим човеком. Један од затвореника је о. Сави упутио следећу молбу: "Оче, молим те, ако изађеш жив са робије, напиши да је Варнава био светац ! ". Светим човеком су га звали и становници Сарајева, као и студенти, на Богословском факултету Српске Православне Цркве у Београду, о чему сведоче Његова Светост Патријарх српски Г. Павле и почивши прота Лазар Милин. Даље је о. Саво описао тамновање Светог Исповедника Варнаве у затворима Сарајева, Стоца, Зенице и Сремске Митровице, као и време које је провео у кућном притвору у манастирима Ваведењу, Гомионици, Крушедолу и Беочину, *нагласивши да је отрован у педесетој години живота, када се 12. новембра 1964. године упокојио, или боље речено када се родио за вечност, закључио је о. Саво.*

Из пресуде Светом Варнави се види да су људи који су је донели, мислили да ће владати вечно. Толико је било неправилности и противречности на суђењу и у донетој пресуди као да их и није много бринуло да ли ће је некада неко прочитати. Врхунац вапијуће неправде су показали тако што Епископу Варнави нису дозволили да каже завршну реч.

На крају је о. Саво закључио да је Свети Исповедник Варнава био изузетна личност. Човек светог живота који је непрестано бдио над собом и који је обавештавао друге и опомињао их на опасност која се надвијала над њима и над целим народом. Као бескомпронисми борац за истину и правду и ватрени родољуб, имао је несаломиву енергију. За њега се може рећи да је био Свети архипастир Цркве Христове, истински служитељ светог олтара Божијега, храбри витез, достојанствени сведок Христа Васкрслога; *буктиња која је светли у тами, и коју тама не може обузети; неугасива звезда водиља нараштајима који долазе; свештеномученик и неустрашиви исповедник који је био спреман да се ухвати у коштац са свим оним што је комунистичка власт чинила народу, вери и Цркви. Један скоро недостижан пример доброте, честитости и поштења. Човек који је увек био свестан да страдања овога времена нису ништа према слави која ће нам се открити, где ће се не само човек већ и сама твар ослободити од робовања пропадљивости на слободу славе деце Божије.*

Због свих његових врлина којима се украсио, због срчаног прихватања монашког подвига и свештеничке службе, једном речју, због целокупног његовог живота, Бог га је прославио и нама као светог открио, а Свети Архијерејски Сабор Српске Православне Цркве је, маја 2004. године, његово име унео у Диптих Светих, и Календар Светих наше Помесне Српске Цркве. Његов спомен ће се обележавати 12. новембра сваке године, што је обзнањено и свим сестринским православним Црквама у Васељени.

Међу многобројним питањима која су о. Сави, по окончаном предавању упутили многобројни окупљени, једно је било: “Да ли постоје нека сведочанства о сарадњи православних свештеника са Удбом?”.

О. Саво је одговорио потврдно и навео неколико књига које су до сада објављене и у којима се именом и презименом помињу свештеници који су сарађивали са УДБОМ, односно СДБ-ом (Службом државне безбедности). Знам, нагласио је о. Саво, да је у том времену био најјачи притисак комунистичке власти на православне свештенике, и разумем неке који се том притиску нису могли одупрети и који су пристали на сарадњу, али не разумем оне који су се добровољно пријавили да прате и денунцирају друге свештенике и своје парохијане, а најмање их разумем, и то ме боли, што немају снаге да се данас јавно покају због тога и затраже опроштај.

Ово јединствено предавање о Светом Исповеднику Варнави и његовом страдању, као и страдању Цркве у послератном периоду, остаће парохијанима бостонске и портландске парохије у неизбрисивом сећању.

Протојереј Александар Влајковић

Ако желите да приложите за Светосавник, упишите у књигу Добровољних прилога и ставите да је “за Светосавник”. Пошто смо овај број штампали у штампарији, кошта више, али и изгледа боље, то овом приликом апелујемо на вас да помогнете колико можете.

о. Драгомир

ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 1. ДЕЦЕМБРА - 1. АПРИЛА 2006.

Породица Вукчевић	20	Веселько и Стојанка Божић	50
Слободан Јевтић	20	Јово Живак	10
Миленко Удовичић	20	Слободан Крстић	20
Милован Михајловић	20	Драгољуб Карић	100
породица Драгић	50	Цвјетко Јевтић	20
породица Хешков	50	Спасоје Рашић	20
породица Магазин	40	Богдан Роквић	10
Свето Драговић	20	Младенко Зекановић	20
Славен и Зоран Скочајић	20	Боро Бамбарез	20
Милан Блажановић	20	фамилија Ракита	40
Самојко Мирковић	20	Драган Баглава	50
Ђорђе Кешић	20	Божо Живак	20
Манда Церовац	20	Радован Вигњевић	50
Зоран Мирковић	20	Јованка Мојановић	10
Пени и Тања Ковачевић	20	Радмила Јеврић	10
Вигњевић за+Миле	20	Зора Шиповац	20
Станислав Јовановић	50	Слободан Јевтић	50
Богдан Јовановић	10	Сава Љуба	50
Мирко Милинковић	10	Жика Јевтић	50
Чедомир Јосиповић	10	Мирко Голијанин	20
Ненад Глигоревић	10	Раденка и Родољуб Буцало	50
Мара Глигоревић	10	Драган Јевтић	20
Обрад Глигоревић	10	Горан и Тања Бркљач	20
Недељко Божић	50	фамилија Бугарин	50
Александар Шепецан	20	Зоран Прерадовић	20
Лука Зекановић	10	Милка Вигњевић	20
Мирко Мијатовић	50	Недељко Божић са пород.	50
Драгомир Кајгас	25	Никола Радошевић	50
Радован Шамановић	25	Стојана Вековић Harris	50
Лазо Мрдић	50	Самојко Мирковић	20
Мирослав Ивић	30	Лазар Марковић-Чокорило	20
Јовица Симић	30	Тихомир Глигоревић	20
Мирко Ђермановић	25	Момчило Ранковић	20
Анђа и Јелена Аперлић	50	Вуле Богуновић	50
Вуле Богуновић	50	Бранислав Вујичић	50
Јово Зекановић	20	Мирослав и Сузана Грмуша	50
Мица Кулинчевић	20	Маја и Никола Вујиновић	50
Стојанка Сворцан	10	Милован Јосиповић	50
Владо Сулема	10	Владимир Божић	50

Славен и Зоран Скочајић	20	Раде Маслаћ	25
Слободан Вигњевић	20	Зоран Јаковљевић	20
Милош Пецић	20	Боро Сташевић	30
Милош Дакић	10	Милан Ранковић	10
Виљко Цвијетић	20	Миленко Удовичић	20
Бошко Цвијетић	20	Богдан Гутић	20
Тоза Младеновић	10	Ђорђе Белић	20
Елвис Секулић	15	Давид Дакић	20
Мирко Бркић	20	Бранислав Папић	20
Предраг Глигоревић	10	Горан Јаковљевић	20
Слободанка Глигоревић	10	Драгољуб Рушчуклић	10
Радомир Глигоревић	10	Видоја Зекановић	10
Илија и Катарина Зубић	50	Младенко Зекановић	20
Љубица Зубић	20	Ненад Глигоревић	10
Младен Шушница	20	Мара Глигоревић	10
Миодраг и М. Величковић	20	Обрад Глигоревић	10
Дејан и Марија Величковић	20		

ПРИЛОЗИ ЗА СЛАВУ

Филип Величковић	10	Ђорђе и Живана Маринковић	150
Игор и Ивана Савић	50	Српско краљевско удружење	50
Зоран и Гордана Милисављевић	50	КСС Carum Downs	50
Љубица Вујичић	20	Милан и Вера Кљајић	20
Јаков Вујичић	50	Драгомир Кајгаз	1000
за + Тодора Јелића	10	Вуле Богуновић	100
Славомир Ранковић	50	ЦШО Rockbank	100
Ксенија Кујовић	100	Будимир Трифковић	50
Бранко, Јасна и Раде Поповић	50	ЦШО St. Albans	150
Душко Букарица	20	Ненад Марковић	20
Живорад Миленковић	10	ЦШО Brunswick	100
Душан Тешић са пород.	20	Владо и Бранка Лукић	50
Драган Миленковић	50	Драган Ивошевић	20
Вито Новаковић	10	Српска народна одбрана	50
Стојан Секулић	10	Српски културни клуб	30
Лазар Марјановић	20	Тома Бањанин	20
Милан Кљајић	50	Илија Чубрило	50
Стана Стојић	50	Данило Булатовић	30
Чедомир Стевановић	50	Цвита Гавриловић	50
Чедо Јосиповић	10	Миле Косановић	15
Драган и Војна Триван	10	Славиша Илић	20
Радомирка Гашић	20	Миле Вигњевић	50
Љубо Црнчевић	30	Шеки	20
Вуле Богуновић	50	Цветко Батаковић	50
Лазар Буцало	20	Душан Пуповац	40

Никола Вујанић	25	Милан Буквић	40
Богдан Роквић	20	фамилија Рупар	30
Влада Сталетовић	10	Бошко Ђорђевић	50
Столе Станковић	40	Бојка Ђорђевић	10
Драган Андрејић	50	Рада Живановић	50
Недељко и Драгана Турукало	50	Миле Илић	25
Мирјана Јаковљевић	50	Иванка Ђукић	30
Брнко и Јасна Поповић	50	Дубравка Андрејић	20
Свето и Нада Андрејић	20	Анђела Богдановић	20
Серафин Грујић	20	Арсо Лежајић	10
Рале Симић	20	Марко и Мери	10
Драган Пиргић	20	Ковиљка Ковачевић	15
Слободан Матић	20	Спасенија Обрадовић	10
Мићо Кулинчевић	20	Мара Глигоревић	10
Саша и Марија Кулинчевић	20	Ненад Глигоревић	10
Новица и Светл. Михајловић	30	Јово Живак	20
Радован Суботић	20	Шћепан Кешић	20
Ђуро и Марица Лазић	20	Обрад Глигоревић	20
Вељко и Смиља Суботић	20	Марко Мијатовић	20
Милан Штета	20	Гавро Зекановић	20
Младен и Добринка Младеновић	50	Весна Касемовић	20
Никола Бараћ	50	Бошко Суботић	30
Даринка Шћеповић	15	породица Бјелановић	20
Миле Митровић	20	породица Јовановић	20
Вуле и Славица Михајловић	20	Стојанка Сворцан	10
Јанко Карас и Маја Митић	50	Лазар Марјановић	20
Радомир Ристић	20	Боро Андрић	20
Богдан Ђурић	10	Снежана Дербогосијан	25
Ранко Мајуновић	10	Душан Шолаја	40
Мањана Јевђевић	20	Евица Пантић	10
Горан Јевђевић	20	Раде и Радмила Оклобција	30
Дуле	5	Манојло и Милка Поповић	30
Добривоје Ђерић	30	Драги Станисављевић	20
Мирко и Анђа Ковачић	20	Марица и Самојко Мирковић	50
Продан Ранковић	20	Вукан Ђука (гуслар РС)	10
фамилија Ранковић	50	Милосава и Радован Лазић	20
Рако Кравић	50	Дијана и Зоран Савић	50
Ђуро Микита	50	Зоран Мирковић	20
Стојан Секулић	40	Ранка и Влајко Бошњак	50
Божо и Ката Маљковић	20	Споменко Будеша	50
Драгица Јелић	10	Радмила и Драг. Кајтазовић	50
Мара Кнежевић	10	Раденка и Родољуб Буцало	50

Војна и Драган Триван	20	Бранко Момчиловић	50
Вера и Алекса Шиповац	30	Зага Марковић	10
Божидар Ковач	20	Перка Ђукић	20
Раде Јоветић	20	Добруна Вековић	40
Александар Лукић	10	Graeme Harris	100
Бели Ђурковић	50	Марко Зечевић (у материјалу)	300
Јагода и Владо Ковачевић	20		УКУПНО 9.265
Мићо Ковачевић	30	Станомир Бутина	20
Никола Ђурковић	20	Милан Илић	150
Томо Калађурђевић	20	Милован Јосиповић	50
Т. Томић	10	Вјеран ?	20
Славица Парошки	10	породица Вукчевић	20
Жарко Милосављевић	10	Вукослав Челебић	200
КСС Geelong	50	ЦШО Yallourn North	100
Станија Мировић	10	КСС Yallourn North	50
Веселка Миловић	10	ЦШО Wodonga	100
Јован Бањанин	20	Божо Маљковић	50
Марко Бањанин	20	Стојана Harris-Вењковић	100
Рада Стојановић	10	Дамир Јованов	5
Весна и Раде Стефановић	20	Татјана Јованов	5
Вера Богдановић	20	Свето Драговић	20
Љиљана Бошњак	20	Младенко Зекановић	40
Никола и Г. Радошевић	50	Данијела Зекановић	20
Бранко Говедарица	20	Петар Јовић	20
Васо Килибарда	20	Божо Живак	40
Јаков Вујичић	50	породица Сворцан	20
Војо и Сара Манигода	20	Гордана Станимировић	50
Вука и Миле Вучуровић	20	Зора Живак	20
Радмила Цвијетић	10	Ненад, Мара и Обрад Глигоревић	60
Мирко Љепојевић	10	Радомир Кујовић	100
Јованка и Милош Дакић	20	Момир и Маријана Пајић	20
Јово Бараћ	20	Радмила Стојановић	20
Ратко Вујовић	20	породица Магазин	20
Драго Марковић	20	КСС Greensborough	25.000
Мијо Талијан	10	Вуле Богуновић (у раду)	283
Станиша Јовановић	20	Српски Глас (са прославе)	1955
Јовица и Милица Симић	20	Божић Недељко	50
Цвијетин Јевтић	20	Жика Јевтић	20
Раде и Коса Пантелић	20	Вео и Стојанка Божић	50
Дико и Драгица Љубинковић	20	Миленко Удовичић	20
Деса Балта	05	Чедомир Јосиповић	10
Лазар Јузбашић	50	Сања Лазо и Звездана Буцало	60

породица Андрић	20	ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК	
Јово Живак	20	Душица Савић	10
породица Драгић	50	др. Слободфан Филиповић	50
Маја Глигоревић	20	Ратко Шиповац	20
Предраг Глигоревић	10	Драгутин Ивановић	50
Слободанка Глигоревић	10	Љиљана Вукомановић	50
Радомир Глигоревић	10	Жарко Грмуша	20
Станомир Бутина	20	Војислав Бугарин	10
Дијана Бутина	10	Душан Смиљанић	10
Милан Блажановић	20	Ратко Међедовић	10
Брано Поповић	20	Драган Глоговац	50
Драгољуб Рушчуклић	10	Васо Рупар	20
Марица Лазић	20	Милош Дакић	10

DAVID BOGESKI, sales consultant
CARROLLS - ESTATE AGENTS PTY LTD

94-96 Grimshaw Street
Greensborough, Vic 3088

Tel (03) 9432 4422 Mob. 0414 579-878

Ако размишљате да продате, купите
или инвестирате у North-East Region-у,
обратите се са пуним поверењем агенту
на свом језику.

ДАВИД БОГЕСКИ

Багер са гуменим гусеницама

- TIPPER &

EXCAVATOR HIRE

- EARTH MOVING

- FOUNDATIONS

- CONCRETE BREAKER

- TOP SOIL SUPPLY

vukovic excavations

ILIJA
0402 452 206

STEVE
0417 507 752

Ако вам треба багер или камион или оба двоје назовите:
ИЛИЈА: 0402 452 206 или СТЕВО: 0417 507 752

TAXATION

Public Accountant - Registered Tax Agent

Испуњавамо све врсте пореза. Чек добијете за 14 дана.

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић-Тел: 9478 1915

CONCRETE

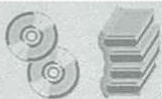
Мајстор за све врсте бетонских радова.

Вуле Богуновић

Тел: 9434 5190 - Мобилни: 0408-365 214

BEOGRAD

Online

www.beograd.com.au

* BOOKS

* КЊИГЕ

* CD'S

* CD

* MOVIES

* ФИЛМОВИ

Нина и Ђорђе
Петровић

Shop7, Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.

DANDENONG, VIC 3175

Phone: (03) 9793 9755

157 Gertude St.

FITZROY, VIC 3065

Phone: (03) 9419 2266

BONDS SCREENS & DOORS

Pty. Ltd.

Suppliers and Installers of:

*SECURITY DOORS HINGED & SLIDING *SECURITY WINDOW GRILLS

*FLY SCREENS *PORCH ENCLOSURES *ROLLER SHUTTERS

НИКОЛА ИВАНЧЕВИЋ: Phone: 9350 7350; Mobile: 0408 159 912

1/26-28 Norfolk Court, Coburg, Vic. 3058

R & D FENCING & SUPPLIES

ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates

Рагенко Суботић Phone: (03) 9436 4073

Mobile: 0402 216 821

SVETOSAVNIK

ST. SAVA PUBLICATION

212 Diamond Creek Rd GREENSBOROUGH VIC 3088

